

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ως γνωστόν, σ' αυτό το κόσμο τίποτα δεν γίνεται στο άψε σβύσε, καλά, ίσως οι αμοιβάδες, τέλος πάντων. Οι συγκυρίες, η ιστορία και οι παρακαταθήκες, του έθνους ή του χώρου, αναλόγως των περιστάσεων. Γιατί έπεσε αρκετή κουβέντα τελευταία για αυτό το φρούτο των παραλίων μας, το “χώρο” της Λεμεσού, αναρχικοί, αυτόνομοι, φρικιά, τραινόφιλοι, Ολλανδοί, μηχανόβιοι και ότι γουστάρει η ψυχή σου. Και το φρούτο δεν έπεσε απ' τη μηλιά μόλις βγήκε απ' το φκίορο. Και μπορεί βέβαια (και δικαιολογημένα) να σ' ενοχλούν οι φάσεις τα καλοκαίρια ή η ρευστότητα των ατόμων (φάρρα τραινόφιλων, τι περιμένεις;) αλλά έχει και μια ιστορία η υπόθεση. Στην αρχή όλα περιστρέφονταν γύρω από ένα [πεφτσι \(ή Κκιλίμι\)](#) εκεί στο 80 (α' την ομάδα συμπαράστασης στους Κυρίτσιδες). Από τότε έγιναν διάφορα, αλλά αυτό το παραλιακό φρούτο, συνέχισε να μπερδεύεται και ήταν κόσμος που έμεινε και τράβηξε κόντρες με μια ολόκληρη αστυνομία και κατέγραψε τα graffiti στους τοίχους. Δίκες και ιστορίες. Ήταν και οι παραλίες και τα καλλιστεία αλλά από άλλο κανάλι, τώρα λέμε για τη κόντρα με την αστυνόμευση.

Γερμασόσεια το 85, η πρώτη νεολαιίστηκη έκρηξη, το παγκύπριο συγκλονισμένο και κρυφά ηδονισμένο με το ρατσισμό της εκδήλωσης. Και άλλοι βγάζαν φυλλάδια ενάντια στην αστυνόμευση και άλλοι έγραφαν στους τοίχους “ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΕΙ Η ΜΜΑΔ”. Στην αρχή βέβαια η νεολαία ηδονιζόταν με τη μαγκιά της ΜΜΑΔ όπου η ένταση έφτασε στη σωστή διάσταση της σύγκρουσης και σε μια κόντρα κάποιοι νεαροί πέταξαν ένα διπλόφαρδο στη θάλασσα. Κατά παράκληση της τοπικής σατυνομίας η ΜΜΑΔ έφυγε για να γλυτώσουν οι τυρόπιττες - γιατί αν δεν το ξέρατε υπάρχει ολόκληρη σύγκρουση στον αστυνομικό σταθμό Λεμεσού για το ποιός θα έχει προτεραιότητα στη καντίνα. Τέλος πάντων φυλλάδια να θέλεις, για πρωτοχρονιές στον Ακάμα και το υπαρξιακό της βουλή. Η συναυλία του Παπακωσταντίνου το 86 και ένας χαμός από άσχετα άτομα που υποστήριξαν τη λέξη “αναρχικός” μπροστά στη λογοκρισία των περιβραχιονοφόρων της ΕΔΟΝ και των μπάτσων εν στολή. Και μια αυθόρμητη ή μάλλον δύο - αντίδραση στην απαγόρευση κυκλοφορίας στους παραλιακούς δρόμους που τελικά όμως διαλύεται βίαια από τη αστυνομία. Αφτοί στημένοι ότι τη πορεία την οργάνωσαν οι αναρχικοί, πήραν γραμμή απ' την Αθήνα και από καλούς και σοβαρούς μοτόρατζηδες, όχι μοτορτζήδες γιατί οι μοτορτζήδες δεν καρφώνουν. Και η βαλίτσα πάει μακρυά, κόσμος μπαίνει βγαίνει πάει έρχεται φτιάχνονται διαλύονται παρέες και το φάντασμα των αναρχικών πλανιέται πάνω από την μοντέρνα Αμαθούντα.

[Απόκομμα εφημερίδας]

Επισημάνθηκαν εστίες αντικοινωνικής συμπεριφοράς κι άλλα

ΜΕ πρωτοβουλία του Συνδέσμου Φίλων Ποταμού Γερμασόγειας, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 29 Μαΐου πεντάωρη περιοδεία όλων των αρμοδίων Αρχών Λεμεσού, σε διάφορα σημεία της κοινότητας που αποτελεί σήμερα την περιοχή με τον μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης και τουριστικής αξιοποίησης. Τα σοβαρότερα προβλήματα που επισημάνθηκαν αναφέρονται σε θέματα:

- Υγιεινής
- Καθαριότητας και περιβάλλοντος.
- Κυκλοφορία, στάθμευση και διακίνηση πεζών,

Στα σχολεία και στα ψιλοαστεία νεαρών, η και σοβαρότερων κύριων που δηλώνουν ότι έχουν φίλους αναρχικούς, μα πόσοι αναρχικοί υπάρχουν σ'αυτή τη πόλη τέλως πάντων;

Τέλως πάντων 2 κοπελιές στο τελευταίο βαγόνι του τραίνου λένε τι θα γίνει ρε γαμώτο πάλι η [μ' αυτή], την απαγόρευση, κάποιος αγανακτεί στην 6η [φορά], τι θα γίνει, θα κάνουμε τίποτα; Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ λοιπόν φτιάχνεται την περασμένη άνοιξη πριν έρθουν οι ευρωπαϊζοντες ημεδαποί στα ξένα φοιτηταί από άτομα νηφάλια, ιλαρά με [παλαιοκαρναντίστικες] τάσεις.

Πρώτα στο [club] των μοτοσυκλετιστών, ρε παιδιά τι θα γίνει; Γράφεται ένα κείμενο για να μαζευτούν υπογραφές, κουβέντες για πορεία διαμαρτυρίας, το [κοινό] διστάζει, ο φόβος μπροστά στα επεισόδια [που] μπορεί να δημιουργήσουν οι μιτσιοί και ο φόβος της αστυνομίας και φυσικά ο φόβος των αναρχικών, κάποιος διαδίδει ότι θα την κάνουν οι αναρχικοί, θα γίνει χαμός, να μην παρασυρθούμε έτσι, “αγριεμένοι αναρχικοί” συνεχίζουν τη συζήτηση, βγαίνει ένα κείμενο για μάζεμα υπογραφών και αρχίζουν οι κουβέντες. Στέλλεται και ένα αντίγραφο στη Λευκωσία, μόλις είχε κυκλοφορήσει η εφημερίδα ενός παλιού φίλου αλλά τώρα με την “ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ” του εθνικισμού θεώρησε να αφήσει ένα από τα πιο αισχρά και ναιολαιίτικα κείμενα να φτύνουν γεροντίστικα σάλια απ' τις μεικτές σελίδες. Η υποδοχή της ιδέας είναι κρύα, η Λευκωσία δεν έχει παραλίες για να απαγορεύονται οι δρόμοι, και τα αυγά στη μούρη των καθηγητών είναι ακόμα φρέσκα.

Αλλά 2 βδομάδες μετά ξαφνικά η νεολαία εξιλεόνηται. Ο χώρος των ενωτικό-ελληνοκεντρικών ανασυντάσσεται, ομάδα για αυτοδιάθεση της Κύπρου και άλλα ΟΥΦΟ, και [για] να δείξει την παρουσία της αποφασίζει να πιάσει [την] ιδέα με τις μοτόρες στο εθνικό της επίπεδο. Πορεία με μοτοσυκλέττες στην πράσινη γραμμή. Απ' την Λεμεσό, ο σκεπτικισμός, αφτός ο ενθουσιασμός να ενωθούμε όλοι στον ήχο του ρεζερβουάρ κάτω απ' την Ελληνική σημαία, [μυρίζει] ύποπτα, και τελικά αφτή η ιστορία των διανοούμενων που θέλουν να εντάξουν το περιθώριο στη κοινωνία μέσω εθνικών αγώνων, δεν κολλά. Τόσα χρόνια φτυσμένοι με την κοινωνία και τώρα θα τα βρούμε με τον κύριο νυκοκυραίο που μας βρίζει επειδή θέλει και αφτός να παεί στην Κερύνεια; Νεοέλληνες, καλά κάνετε να χωνέψετε μερικά πράγματα, ότι με τέτοιους τύπους ούτε εθνικούς ούτε [μαζικούς] αγώνες κάνουμε. Στη κοινωνία που θα πέρασει το δικό τους, και θάχουν και ένα καλάσνικωφ στο χέρι εμείς θάμαστε οι πρώτοι που θα πάμε. Ένστικτο επιβίωσης και κοινή λογική. Τέλως πάντων μια και τα παιδιά της Αυτοδιάθεσης στην αρχή ήταν ευγενικά (διατέθηκε και χώρος και τοίχος για πληροφόρηση παρά τις εντονότατες διαφωνίες) όταν κώλωσε η εθνική μοτοσυκλετιστική πορεία από Λεμεσιανούς αποφασίστηκε ότι έγινε προβοκάτσια. Αλλά έτσι κάνει ο αριστερισμός, ανταγορεύονται παντού μπλοκ υπονομευτών. Όσο και αν είναι παρεούλες και αφτόνομα άτομα ο χώρος της Λεμεσού δεν είναι και πολύς κόσμος που θα πήγαινε στη πράσινη γραμμή με συνθήματα όπως “Κούρδοι θα βρεθούμε στην Κιλικία”. Αφτά να λέγονται έστω και εκ των υστέρων, τώρα γιατί οι 2 πορείες ήταν εντελώς διαφορετικές - η μια να προσπαθεί να εντάξει ένα περιθωριακό κόσμο στην κοινωνία να κάνει “εθνικό αγώνα”, ενώ η άλλη της Λεμεσού ήταν μια προσπάθεια άρθρωσης ενός διαφορετικού/εναλλακτικού/μειοψηφικού λόγου. ότι είμαστε διαφορετικοί και το γουστάρουμε, και δεν χρειαζόμαστε καταξίωση στα μάτια της πλειοψηφίας ότι είμαστε “καλά εθνικώς σκεπτόμενα παιδιά”. Είμαστε αφτοί που είμαστε, γούστο μας και καπέλο μας.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Δεκαετία 1980-1989](#), [1987](#), [Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 2+3](#), [Λεμεσός](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_2_3:xroniko&rev=1594746342

Last update: **2025/04/20 19:47**

